

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/97/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200418
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7016200418.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, XXX XX U. B. O., proti odporkyňi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20.09.2017, č. k. 6Sd/26/2016-85, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. septembra 2017, č. k. 6Sd/26/2016-85 v časti výroku, ktorým potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29. septembra 2015, z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

V časti výroku, ktorým potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. apríla 2016, rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. septembra 2017, č. k. 6Sd/26/2016-85, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo dňa 20.09.2017, č. k. 6Sd/26/2016-85, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozhodnutím rovnakého čísla z 22.04.2016 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím z 29.09.2015 odporkyňa podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon“) navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok od 23. augusta 2015 v sume 144,30 eur mesačne pre 50% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Novým rozhodnutím z 22.04.2016 odporkyňa navrhovateľovi priznala invalidný dôchodok od 23. augusta 2015 v sume 173,60 eur mesačne pre 60% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ďalej aj „miera poklesu“). Krajský súd skonštatoval, že odporkyňa skutkový stav zistila riadne a správne vychádzala zo záveru o zlepšení zdravotného stavu navrhovateľa s

poukazom na ustanovenia § 71 ods. 1, 2, 4, 6 a 10 zákona. Podľa jeho názoru navrhovateľ nedôvodne namietal, že liečbou nedošlo k zmene (k zlepšeniu) jeho zdravotného stavu, pretože medicínske závery lekárskeho posudku osvedčili zlepšenie jeho zdravotného stavu a súd ich považoval za dostatočné. Keďže navrhovateľ nepredložil súdu ďalšie dôkazy, ktorými by bolo možné zvrátiť rozhodnutia odporkyne, súd jej rozhodnutie z 22.09.2015 v spojení s rozhodnutím z 22.04.2016 potvrdil s poukazom na ustanovenie § 250q ods. 1 a 3 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Nesúhlasil s ním a namietal, že jeho zdravotný stav nie je stabilizovaný, o čom svedčia aj lekárske správy odborných lekárov - neurológa, ortopéda a psychiatra, z ktorých vyplýva, že pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nie je schopný vykonávať akékoľvek zamestnanie. Žiadal, aby na podklade všetkých lekárskeho správ, ktoré do spisu predložil, bol jeho zdravotný stav posúdený ako stav po mozgovej príhode ťažkého stupňa, podľa kapitoly VI, oddielu A, položky 9 písmena c) prílohy č. 4 k zákonu o sociálnom poistení. Navrhol preto, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutia odporkyne z 29.09.2015 a z 22.04.2016 zrušil a vec jej vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

O žiadosti navrhovateľa zo dňa 02. septembra 2015, ktorou sa navrhovateľ domáhal priznania invalidného dôchodku, odporkyňa rozhodla najprv rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 29. septembra 2015 tak, že podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení pre 50% mieru poklesu priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok v sume 144,30 eur mesačne.

Na základe včas podaného opravného prostriedku navrhovateľa, odporkyňa opätovne posúdila dátum vzniku invalidity a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a predmetné rozhodnutie zrušila podľa § 112 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení dňa 22. apríla 2016 rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-N..

Následne už novým, samostatným rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 22. apríla 2016 podľa § 70 ods. 1 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení z dôvodu uznanej 60% miery poklesu priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 23. augusta 2015 v sume 172,60 eur mesačne, zvýšený

od 01. januára 2016 na 173,60 eur mesačne.

Keďže odporkyňa svoje rozhodnutie z 29. septembra 2015 zrušila rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - II. z 22. apríla 2016 a v ten istý deň vydala nové rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku (teda nezmenila pôvodné rozhodnutie z 29. septembra 2015), rozhodnutie z 29. septembra 2015 už nemohlo byť relevantným predmetom prieskumu v správnom súdnictve. Krajský súd preto nepostupoval procesne správne, pokiaľ v danom konaní meritórne preskúmaval neexistujúce (už zrušené) rozhodnutie odporkyne z 29. septembra 2015, ktoré bolo de facto nahradené novým rozhodnutím z 22. apríla 2016. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok krajského súdu v časti, týkajúcej sa potvrdenia rozhodnutia odporkyne z 29. septembra 2015 zrušil a konanie o tomto rozhodnutí zastavil podľa § 250d ods. 3 O.s.p..

Navrhovateľ podal opravný prostriedok aj proti novému rozhodnutiu odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. apríla 2016. Krajský súd správne skonštatoval, že rozhodnutím z 22. apríla 2016 odporkyňa požiadavke navrhovateľa vyhovel len čiastočne, lebo navrhovateľ sa domáhal priznania viac ako 60% miery poklesu, keď žiadal prihliadnuť na diagnostikovanú ťažkú formu polyneuropatie a vertebrogénny algický syndróm v C oblasti ako na závažné ochorenia.

Zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený opakovane aj v priebehu súdneho konania, naposledy 08. augusta 2017. Posudková lekárka sociálneho poistenia riadne a presvedčivo zdôvodnila posudkový záver, že rozhodujúcim ochorením je u navrhovateľa naďalej stav po cievnej mozgovej príhode s ľavostrannou hemiparézou stredne ťažkého stupňa s organickým psychosyndrómom, ktoré ochorenie však nemožno zaradiť pod písmeno c) kapitoly VI, oddielu A, položky 9 prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z., lebo podľa funkčného vyšetrenia v jeho prípade nejde o ťažkú hemiparézu. Posudková lekárka poukázala tiež na to, že kontrolné odborné neurologické vyšetrenie u navrhovateľa naďalej dokumentuje ľavostrannú hemiparézu stredne ťažkého stupňa, pričom stav nie je zhoršený. Zotrvála preto na stanovení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na hornej hranici možného percentuálneho rozpätia (30% - 50%) podľa kapitoly VI, oddielu A, položky 9, písmena b) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Uvedené stanovisko posudkovej lekárky korešponduje tiež všeobecnému posudkovému hľadisku, v zmysle ktorého rozhodujúcim na určenie miery poklesu schopnosti zárobkovej činnosti je rozsah a stupeň pretrvávajúcich neurologických symptómov s ohľadom na neurologický nález (dokázanými pyramídovými javmi zánikovými a iritačnými), psychické zmeny s prihliadnutím na premorbídny osobnosti. Priznanú 50% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť posudková lekárka dôvodne navýšila o maximálne možných 10% podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení pre iné zdravotné postihnutia, a to začiatkové štádium Parkinsonovej choroby, cervikobrachiálny syndróm a obmedzenie hybnosti v ľavom ramene, na celkových 60%.

Z týchto dôvodov aj odvolací súd záver posudkových lekárov, že zdravotný stav navrhovateľa ku dňu rozhodnutia odporkyne podmieňoval mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 60 % považoval za presvedčivo odôvodnený a korešpondujúci aj s odborným lekárske nálezom predloženým navrhovateľom

Odvolací súd nemohol prihliadnuť na námietku navrhovateľa, že posudkoví lekári konali zaujato, nesprávne a neúplne, lebo sú zamestnancami odporkyne a z tohto dôvodu bol jeho zdravotný stav posúdený nesprávne, nakoľko podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. lekárska posudková činnosť na účely dôchodkového poistenia, je zákonom zverená práve posudkovým lekárom.

Subjektívne presvedčenie navrhovateľa, že novodoložené lekárske nálezy u neho dokumentujú stav po cievnej mozgovej príhode ťažkého stupňa a preto je potrebné zvážiť zmenu zaradenia jeho ochorenia pod kapitolu VI, oddiel A, položku 9, písmeno c) prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z., nie je relevantné, nakoľko odborné lekárske nálezy, ktoré predložil u neho aj naďalej dokumentujú stav po cievnej mozgovej príhode stredne ťažkého stupňa.

Je potrebné uviesť, že v konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti OSP súd v zásade preskúmava zákonnosť tohto rozhodnutia vo vzťahu k skutkovému stavu, ktorý existoval ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne, teda ku dňu 22. apríla 2016 (§ 250i ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP), hoci zákon nevyklučuje možnosť, aby odporkyňa na základe ďalších (skorších) dôkazov prehodnotila svoje rozhodnutie; takáto možnosť však nie je bez ďalšieho dôvodom na opakované posúdenie zdravotného stavu v prípade predkladania novších a novších lekárskeho nálezov ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktoré v čase jeho vydania na základe riadneho zistenia skutočného stavu zodpovedalo zákonu.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru o súlade rozhodnutia odporkyne z 22. apríla 2016 so zákonom a preto rozsudok krajského súdu v tejto časti potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.